

Список использованных источников:

1. Abesadze R. B., 2011. Some theoretical aspects of economic development. Journal «The Caucasus & Globalization», CA&CC Press®, SVEDEN, Volume 3, Issue 4.
2. Blanchard Olivier., 2010. Macroeconomics (5th Edition).

Аванесян А. А., д. е. н. Колосов А. М.

Луганський національний університет імені Тараса Шевченка

(м. Старобільськ, Україна)

**ПРОБЛЕМА ФОРМУВАННЯ ПОКАЗНИКІВ
БЕЗІНФЛЯЦІЙНОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ**

Центральним моментом економічної політики уряду все більше стає підвищення рівня матеріального забезпечення життя людей. За прийнятим на 2018 рік бюджетом обґрунтовано зростання ВВП на 3% [1]. Ураховуючи на обмежені можливості покращення даного показника, цей фактор не може вважатися центральним у вирішенні проблеми підвищення доходів людей. Тому, починаючи ще з 2017 року уряд прийняв курс на всебічне сприяння зростанню заробітної плати, у тому числі, шляхом адміністративних рішень загальноекономічного характеру, перш за все, установивши найбільш низьку за історію країни планку відрахувань від заробітної плати (єдиний соціальний внесок – ЄСВ) на рівні 22 %, а по-друге, запровадивши адміністративне регулювання мінімальної заробітної плати, рівень якої в 3200 грн. на місяць у 2017 році був збільшений до 3723 грн у бюджеті на 2018 рік. Одночасно бюджетом на 2018 рік передбачено зростання прожиткового мінімуму на 9 %, з 1770 грн станом на 1 січня до 1853 грн. з грудня планового року, сума видатків на забезпечення Пенсійного фонду України становить 139,3 млрд грн.

За результатами сукупності всіх дій спостерігається доволі відчутне зростання середньої заробітної плати, що могло би стати рішучим важелем підвищення рівня життя населення. На жаль, ефективність такої політики в значній мірі зменшується через вкрай високий рівень інфляції, який за звітними даними

щороку перевищує планові, закладені в поточному бюджеті. Навіть закладений в бюджеті 2018 року плановий індекс споживчих цін на рівні 109 % є таким, що знівелює відчуття приросту отриманих доходів працюючих та пенсіонерів, джерелом існування яких є пенсійні виплати. Саме інфляційний характер розвитку економіки, за думками переважної кількості вчених і фахівців, у тому числі і представників керівництва країни, є головною причиною, що звела нанівець заходи зі збільшення доходів людей у 2016–2017 роках. Отже, подолання інфляційного чиннику, переведення економіки на безінфляційний шлях стає чи найважливішою задачею країни.

У своїх попередніх публікаціях, наприклад [2], авторами досліджувалися пропорції макроекономічних показників України в порівнянні із середніми показниками по країнах Європи, які становлять стійке співвідношення на користь країн Європи в частині рівня оплати праці, розвитку малого та середнього бізнесу, рівня його оподаткування та ролі внутрішнього ринку країн і створенні свого ВВП, як це показано на рисунку.

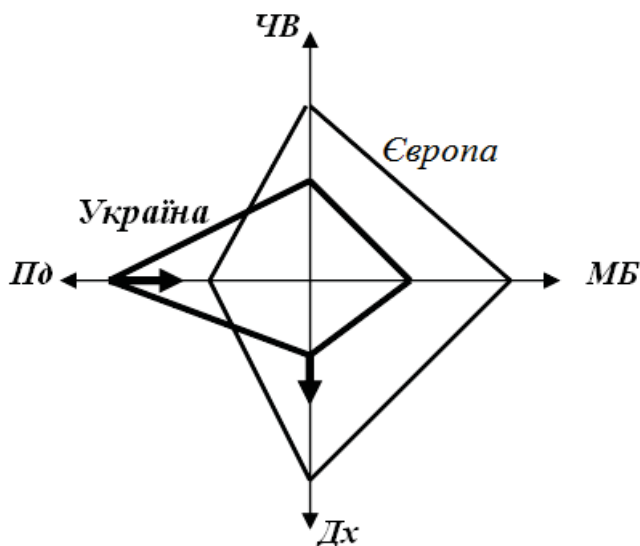

Рис. 1. Стійке співвідношення макроекономічних показників України і країн Європи:
ЧВ – частка внутрішнього ринку в отриманні ВВП; *МБ* – частка малого і середнього бізнесу в отриманні ВВП; *Дх* – рівень доходів; *Пд* – рівень оподаткування бізнесу

Стрілками на рисунку відмічені напрями зусиль уряду на зближення графу, що відображає пропорцію визначених показників для України з графом

таких же показників для країн Європи, а саме: зменшення навантаження на фонди оплати праці підприємств і одночасно – сприяння підвищенню заробітної плати працівників.

Аналіз динаміки макроекономічних показників країн Європи показує, що інструментом подолання інфляційних процесів у разі простого зростання доходів населення і їхньої купівельної є створення додаткового обсягу продуктів споживання, вартість якого повинна дорівнювати додатковій сумі отриманих споживачами доходів.

Якщо визначити через D суму доходів населення, а через Π вартість пропозиції на товарному ринку, то для безінфляційного зростання економіки не достатньо лише підтримувати баланс: $D = \Pi$. Приведене рівняння є лише тоді дієвим важелем подолання інфляції, якщо грошова оцінка правої частини рівняння досягається не підвищенням цін на існуючі товари й послуги, а створенням нових, таких, яким споживачі із збільшеними доходами нададуть переваги в споживанні. Тобто, зростання доходів громадян повинно супроводжуватися зростанням виробництва нових товарів і послуг, появою нових бізнесів, націлених на внутрішнє споживання їхньої продукції, а це повинно відображатися на графі, приведеним на рисунку, одночасним зростанням частки малого та середнього бізнесу і внаслідок цього – підвищення ролі внутрішнього ринку в формуванні економічного потенціалу країни.

Отже, курс, що проводиться урядом на підняття рівня доходів населення, не може ігнорувати чинників стримування інфляції, більш того, він потребує різкого кроку з підтримки розвитку малого й середнього бізнесу всередині країни та підвищення привабливості України для міжнародних інвесторів.

Список використаних джерел:

1. Закон України від 7 грудня 2017 року № 2246-VIII «Про Державний бюджет України на 2018 рік». – Режим доступу : <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/2246-19>
2. Колосов А.М. Методологічний ланцюг інструментів соціально-економічного зростання в Україні / А.М. Колосов // Часопис економічних реформ. – № 1 (9). – 2013. – С. 96–102.